

Comm.

8.

P

A- ter, * si non pót-est hic cá- lix transí-re, ni-

si bíbam íl- lum : fí- at vo-lúntas tú- a.

Intr.

4.

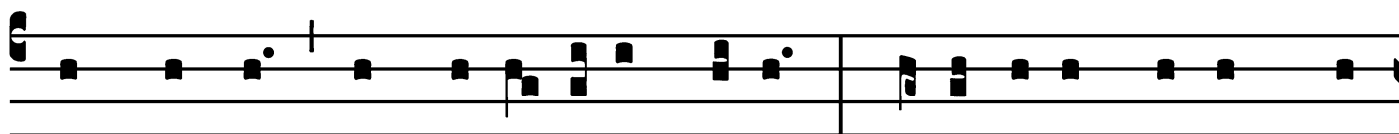
N

OS au- tem * glo-ri- á- ri opór- tet in crú-

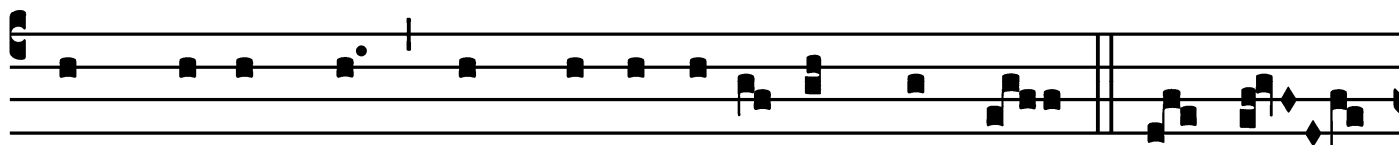
ce Dó-mi-ni nóstri Jé- su Chrí- sti : in quo est sá-

lus, ví- ta et re- surré-cti- o nó- stra : per quem sal-

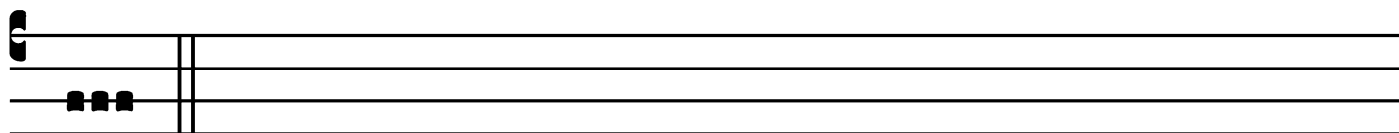
vá-ti et libe-rá- ti sú- mus. *Ps.* Dé- us mí-sere- á-

tur nóstri, et bene-dícat nóbis : * illúminet vúltum sú-

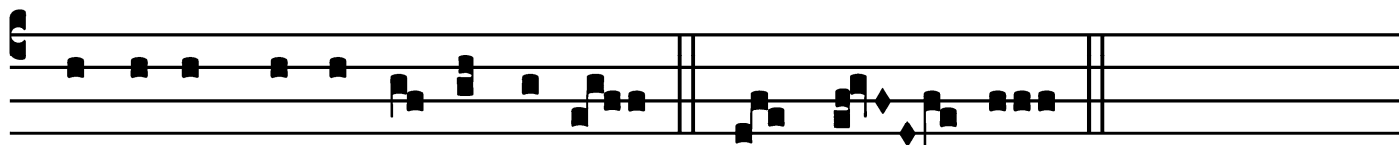
um super nos, et mi-se-re-á-tur nóstri. Nos au-

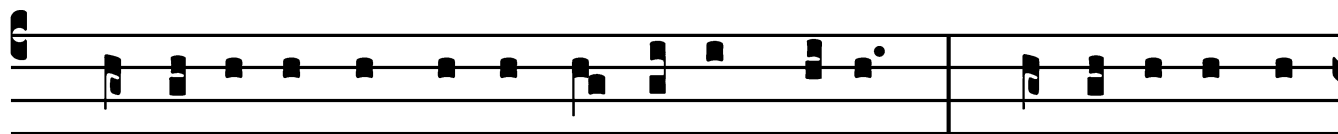
tem.

2. Ut cognoscámus in térra ví-am tú-am : * in ómnibus

géntibus sa-lu-tá-re tú-um. Nos au- tem.

3. Confi-te- ántur tí-bi pó-pu-li, Dé-us : * confi-te- ántur

tí-bi pó-pu- li ómnes. Nos au- tem.

Grad.
5.

C

Hrí-stus * fáctus est pro nó- bis obé-

di- ens us-que ad mór-tem, mór-tem au-tem crú-

cis. ∞. Propter quod et Dé-us ex-altá-vit

illum, et dé-dit

íl-li nó- men, quod est super ómne

* nó- men.

Offert.

2.

D

Exte- ra Dómi- ni * fé- cit vir- tú-

tem, déxte- ra Dó- mi- ni exaltá- vit me : non

mó-ri- ar, sed ví- vam, et narrábo ó-pe-ra

Dómi-ni.

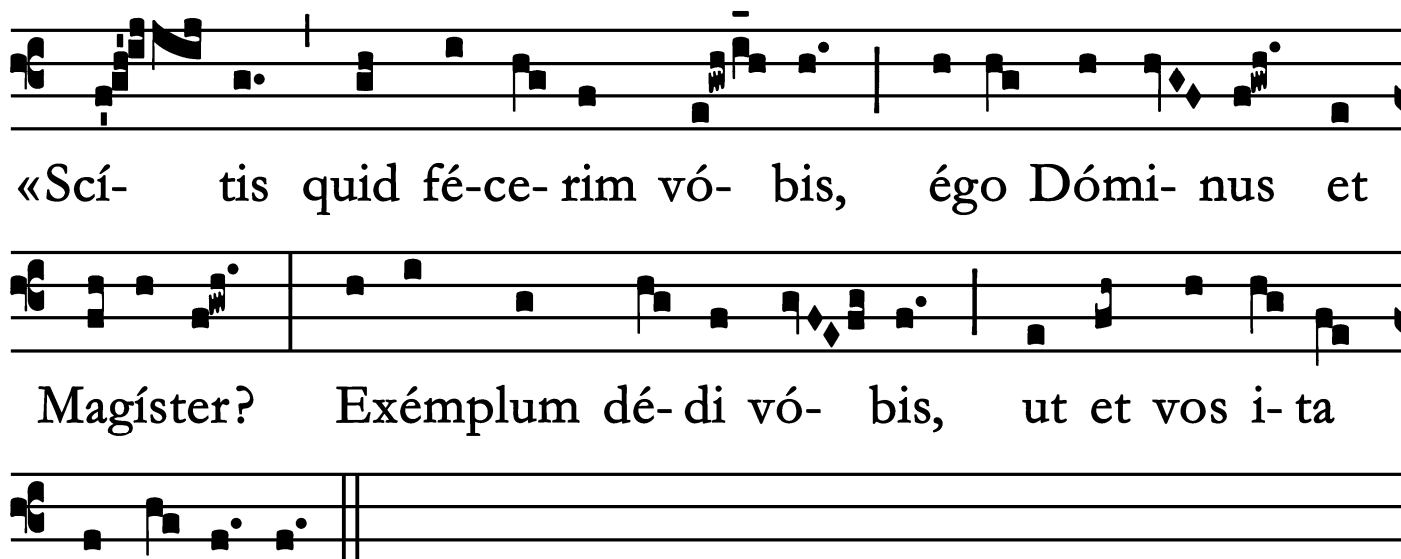
Comm.

2.

D

Omi- nus Jé-sus, * postquam cená- vit cum

discípu- lis sú- is, lávit pédes e-órum, et á- it íl- lis :

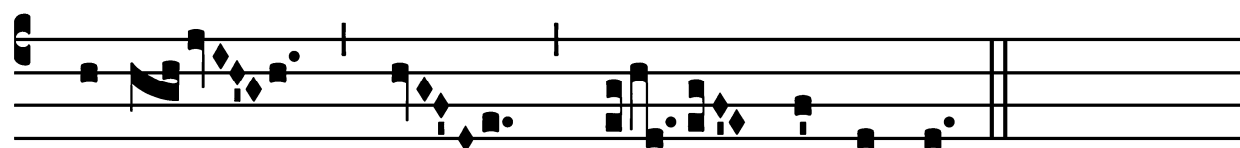

«Scí- tis quid fé-ce-rim vó- bis, égo Dómi- nus et

Magíster? Exémplum dé-di vó- bis, ut et vos i- ta

fa-ci- á- tis.»

1. **I**

- te, míssa est.
Dé- o grá- ti- as.

Datur benedictio, et legitur Evangelium sancti Joannis, in cujus initio Sacerdos non signat Altare, sed seipsum tantum.

¶ Hodie paretur locus aptus in aliqua Capella Ecclesiæ, vel Altari: et decenter, quoad fieri potest, ornetur cum velis et luminibus: ubi Calix cum Hostia, ut supra reservata, reponatur. Finita autem Missa, accenduntur intorticia, et fit Processio more solito, alio tamen Subdiacono parato Crucem ferente. Celebrans indutus Pluviali albo, stans ante Altare, imponit incensum in duobus thuribulis absque benedictione: deinde in medio genuflexus, cum altero incensat ter Sacramentum: et accepto Calice cum Sacramento de manu Diaconi stantis, et cooperto extremitatibus Veli, quo ejus humeri teguntur, procedit medius inter eundem Diaconum a dextris, et Subdiaconum a sinistris sub baldachino, duobus Acolythis Sacramentum continue incensantibus, usque ad locum præparatum, ubi pro crastino servandum est. Interea dum fit Processio, cantatur:

Hymn.

3.

P

- Ange língua glo-ri- ó- si Corpo- ris mys- té- ri- um,
2. Nó- bis dá- tus, nó-bis ná- tus Ex in- tá- ta Vír-gine,
3. In su- pré- mæ nó-cte coé-næ Re-cúmbens cum frá-tribus,
4. Vér-bum cá- ro, pá-nem vér- um Vérbo cár- nem éf-fi- cit :
5.* Tán-tum er- go Sac-ram- én-tum Ve-ne- ré- mur cé- rnu- i :
6. Ge- ni- tó- ri, Ge- ni- tó- que Laus et ju- bi- lá- ti- o,

1. Sangui- nís-que pre- ti- ó- si, Quem in mún-di pré-ti- um
2. Et in mún- do conver- sá- tus, Spár-so vér- bi sémi-ne,
3. Ob-ser- vá- ta lé- ge ple- ne Cí- bis in le- gá-li-bus,
4. Fít-que sán-guis Chrí-sti mé- rum, Et si sén-sus dé-fi- cit,
5. Et an- tí- quum do-cu- mén-tum Nó- vo cé- dat rí-tu- i :
6. Sá- lus, hó- nor, vír-tus quoque Sit et be- ne- díc-ti- o :

1. Frúc-tus vén-tris ge- ne- ró- si Rex ef- fú- dit gén- ti- um.
2. Sú- i mór- as in-co- lá- tus Mí- ro cláu- sit ór- di- ne.
3. Cí- bum túr-bæ du- o-dé-næ Se- dat sú- is má- ni- bus.
4. Ad firm- án-dum cor sincé- rum Só- la fí- des súf- fi- cit.
5. Præ- stet fí- des suppléméntum Sén-su- um de- féc- tu- i.
6. Pro- ce- dén- ti ab ut- ró- que Cómpar sit lau- dá- ti- o.

A- men.

Cum autem ventum fuerit ad locum paratum, Diaconus genuflexus a Sacerdote stante accipit Calicem cum Sacramento, et ponit illum primo super Altare, ubi a Sacerdote genuflexo incensatur, ut supra: deinde reponit in capsula. Postea in choro dicuntur Vesperæ sine cantu.

AD VESPERAS

Hodie et die sequenti, dictis secreto Pater noster et Ave Maria, Vesperæ inchoantur absolute a prima Antiphona, sine cantu:

*Ant. Cálicem * salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.*

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuiam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósam

in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

*Ant. Cum his, * qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.*

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudivit me.

Dómine, libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ab homínibus * iníquis libera me, Dómine.

Psalmus 139

Eripe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant próelia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ.

Ant. Ab homínibus iníquis libera me, Dómine.

Ant. Custódi me * a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140

Dómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in miseri-

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desiderio meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia faciet Dóminus iudícium inopis, * et vindictam páuperum.

Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

córdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absorpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Considerábam * ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalmus 141

Voce mea ad Dóminum clamávi:
* voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratióem meam, * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovístis émitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecationem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecuéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justí, donec retríbuas mihi.

Ant. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus et Versus non dicuntur in hoc triduo.

Feria V in Cena Domini: Ad Magnificat Ant. Cenántibus autem illis, * accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discipulis suis.

Feria VI in Parasceve loco præcedentis Antiphonæ dicitur sequens

Ad Magnif. Ant. Cum accepísset acétum, * dixit: Consummátum est; et, inclináto cápite, emísit spíritum.

Canticum B. Mariæ Virginis

Luc. 1, 46-55

Magnificat * ánimam meam Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatióes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sácula.

Feria V in Cena Domini: Ant. Cenántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discipulis suis.

Feria VI in Parasceve: Ant. Cum accepísset acétum, dixit: Consummátum est: et, inclináto cápite, emísit spíritum.

Ant. Christus factus est cum reliquis ut supra in Laudibus, 210.